

Εὐχές στὴ νύφη καὶ στὸν γαμπρό:

- 103 Ἄς εἶναι καλορίζικα κι' ἄς εἶν' καλὴ ἡ ὥρα,
ἢ Παναγιὰ κι' ὁ Χριστός, νὰ εἶναι μέσ' τῇ βλόγα ¹⁾,
104 Γαμπρός μοιάζει ἀετὸς κ' ἡ νύφη περιστέρα,
νὰ ζήσουν καὶ νὰ χαίρονται τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα.
105 Ἐνα τραγούδι θε νὰ πῶ ἐπάνω στὸ κεράσι,
τ' ἀντρόγυνο ποὺ κάμαμε νὰ ζήσει νὰ γεράσει.
106 Κατέβα Παναγία μου, με τὸν μονογενῆ σου,
στ' ἀντρόγυνο ποὺ ἔγινε νὰ δόσης τὴν εὐχή σου.
107 Μαλαματένιος ἀργαλειὸς καὶ συρματένια δόξα
τί ἄμορφα θὰ παίξουνε τ' ἀντρόγενο ἀπόψε.
108 Νύφη μου κολορίζικη, νύφη μου, νὰ γεράσης,
νύφη μου, με τὸν νέο σου, ὥραϊα νὰ περάσης.
109 Νὰ ζήσ' ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρός, νὰ ζήσῃ κι' ὁ κουμπάρος,
νὰ ζήσουν οἱ συμπέθεροι νὰ κάνουν κι' ἄλλους γάμους.
110 Τ' ἀντρόγυνο ποὺ ἔγινε νὰ ζήσῃ νὰ γεράσει,
καὶ ὁ γαμπρός μας θέλουμε κρασί νὰ μᾶς κεράσει.
111 Τὸ ταιριαγμέν' ἀντρόγυνο Θεὸς νὰ τὸ βλογήσει
καὶ ἡ κερά ἢ Παναγία νὰ το πολυχρονίσει.
112 Ὅσ' ἄνθη ἔχ' ὁ Μάιος καὶ ὁ χειμῶνας χιόνια
νᾶχνε καὶ οἱ νιόπαντροι εὐτυχισμένα χρόνια.

ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

298

Φανέρι.

Τοῦ Γιάνν' ἡ μάννα

- 1 Τοῦ Γιάνν' ἡ μάννα ζύμωνε τὸν γιό της παξιμάδι,
τὰ δάκρυα βάζει θερμό ²⁾, με μοιρολόγι πλάθει,
καὶ με τὸν ἀχνὸ τῆς καρδιάς, τὸν φοῦρνό της κορώνει.
«Φοῦρνο μ', μὴ καίεις γρήγορρα, ψωμί μὴν ἀνεβαίνεις,
5 γιὰ νὰ φύγνε τὰ κάτεργα καὶ ν' ἀπομείν' ὁ Γιάννης».
Ἀκόμ' ὁ λόγος βάσταγε καὶ συνατὴ τῆς ³⁾ μιλοῦσε,
ἀκούει τὴν πόρτα νὰ κτυπᾷ, τὸν Γιάννη ποὺ φωνάζει,
«Δός με μάννα, τὰ ροῦχά μου, δός με καὶ τὴν εὐχή σου»
—Μὴ πᾶς ὑγιέ μου, στὰ θολά, μὴ πᾶς στὰ βουρκωμένα,
10 μόνε νὰ πᾶς στὰ καθάρια τὰ νερά, τὰ πάρθена κοράσια.

1) Εὐλογία.—2) Τὸ ζεστό νερό ποὺ ζυμώνε τὸ ψωμί.—3) Μόνη της.

- Ποιὰ εἶνε μάννα μ', τὰ θολὰ; ποιὰ εἶν' τὰ βουρκωμένα;
 — Τῆς χήρας εἶναι τὰ θολὰ, τῆς παντρεμένης τὰ βουρκωμένα
 καὶ τὰ καθάρια τὰ νερά, τὰ πάρθυνα κοράσια.

299

- 1 Ἄντε παιδί μου στὸ καλὸ καὶ στὴν καλὴ τὴν ὥρα
καὶ νὰ γεμίσ' ἡ στράτα σου τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
- 2 Ἄχ παιδί μ' ἀξέχαστο παντοτεινὴ μ' ἐλπίδα,
ἀφ' οὔτου πᾶς στὰ μακρυὰ, χαρὰ πιά δὲν εἶδα.
- 3 Βασιλικὸς κι' ἂν μαραθῇ τὴν μυρωδιά τὴν ἔχει
κι' ὁ γιόκας μου κι' ἂν παντρευτεῖ τὴν ἔννοια μου τὴν ἔχει.
- 4 Γιέ μου, ὅταν πάρω τὴ γραφὴ σου κι' ὅταν τὴν διαβάσω,
μέσ' στὰ φύλλα τῆς καρδιάς μου θέλω νὰ τὴν φυλάξω.
- 5 Διαβάτες ποὺ διαβαίνετε, στρατιῶτες ποὺ περνᾶτε,
μὴν εἶδατε τὸν γιόκα μου μου, στὰ ἔρημα τὰ ξένα;
- 6 Κόρη μ', ἡ ξενιτεὶά σέ χαίρεται, ἡ γῆ σέ καμαρώνει
κ' ἡ μάννα ποὺ γέννησε κλαίει καὶ δὲ μερώνει.
- 7 Κόρη μου στὴ ξενιτεὶά οἱ ξένοι τί σέ λένε;
ἄλλα ματάκια σέ θωροῦν καὶ τὰ δικά μου κλαῖνε.
- 8 Μυῦρα πουλιὰ τῆς θάλασσας ποὺ γλυκοκελαῖδητε,
ἂν δγῆτε τὸ παιδάκι μου λόγια πικρά νὰ πῆτε.
- 9 Νὰ στρώσω θέλω τὸ στρατὶ ὅλο μαργαριτάρι,
γιὰ νάλθῃ τὸ παιδάκι μου, τ' ὁμορφο παλληκάρι.
- 10 Πήγχινε τὸ γραμματάκι μου εἰς τὴν καλὴ τὴν ὥρα
καὶ φίλα τὸ παιδάκι μου, στὰ χεῖλη καὶ στὸ στόμα.
- 11 Φεύγει τὸ παιδάκι μου, δὲν θὰ ξαναγελάσω
κι' ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ, ποτὲ δὲ θὰ περάσω.
- 12 Φύσα βοριά μου, φύσα, καὶ κάνε κύματα,
νὰ πᾶν ἐπὶ τὸ παιδί μου, τὰ χαιρετήματα.
- 13 Χελιδονάκια τ' οὐρανοῦ καὶ σεῖς περιστεράκια,
ἂν δγῆτε τὸ παιδάκι μου, πῆτέ το δυὸ λογάκια.
- 14 Ψηλὰ βουνὰ καὶ πράσινα καὶ δέντρα φουντωμένα,
γιὰ φέρτε τὸ παιδάκι μου, γιὰ πάρτετε καὶ μένα.
- 15 Ὡρα καλὴ σου γιόκα μου καὶ νὰ καλοστρατήσης,
στὴ στράτα νὰ μέ θυμηθῇς καὶ πίσω νὰ γυρίσης.
- 16 Ὡς τρέχουνε τὰ σύννεφα καὶ τὸν καιρὸ ἀκολουθοῦνε,
τρέχνε καὶ μένα γιέ μ' τὰ μάτια μου ὅταν σέ θυμηθοῦνε,
- 17 Ὡ Χάρε, γιὰ δὲν ἔρχεσαι νὰ πάρῃς τὴ ζωὴ μου
καὶ τί τὴν θέλω πιά ποὺ ἔφυγε τὸ παιδί μου;

ΑΓΑΠΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

300

- 1 'Αγάπες κι' αγαπητικές χίλιες στην ώρα κάμνω,
ή μάννα μ' μόν' αν αποθάν' άλλη μάννα δέν κάμνω.
- 2 'Ανάθεμα την όρφανιά σάν ξβλαψε τόν κόσμο,
καί κάνουν τό κορμάκι μου πράσινο σάν τό δυόσμο.
- 3 'Από μικρή όρφάνεψα πό μάννα κι' από κύρη,
σάν τόν λιανό βασιλικό καί σάν τό καρυοφύλλι.
- 4 "Αχ πέννα μου περίφανη, χαρτί μου παινεμένο,
έσύ θά πās στη μάννα μου καί γώ έδω θά μένω.
- 5 Αύτά τά ξρημα βουνά, για μένα γεννηθήκαν,
μέ πήραν τή μαννοϋλά μου καί δέ με λυπηθήκαν.
- 6 Βραδυάζει, ξημερώνει, τόν Θεό παρακαλώ,
νά μάθω για τόν κύρη μου, νά παρηγορηθώ.
- 7 Γράμμα, στά χέρια που θά πās καί πόρτα νά κτυπήσης,
θά κατεβή ή μάννα μου νά τήν γλυκοφιλήσης.
- 8 Γράμμα μου, σχίσε τά βουνά καί πέρασε σάν σφαίρα,
καί πāνε στόν πατέρα μου καί πēs τον καλή μέρα.
- 9 Γράμμα, στά χέρια που θά πās νά ξέρης νά μιλήσης
κι' από τά δύο μάγουλα νά μέ τονε φιλήσης.
- 10 Δέ κλαίω τόν αποθαμμό, κορμί 'μαι κι' άς αναλύσω,
μόν' κλαίω τή μαννοϋλά μου, σά που θά καταντήσει.
- 11 Εύχήσου με μαννοϋλά μου, τώρα στο μισεμό μου,
φκιστήτε με άδελφάκια μου τώρα στο ξενιτεμό μου.
- 12 Μαύρο καϊκι θά γενώ κι' άσπρα παννιά θά βάλω
καί καπετάνιος θά γενώ, πατέρα μου νά σ' εύρω.
- 13 Νάχω τόν ούρανό χαρτί, τήν θάλασσα μελάνη,
νά γράψω στόν πατέρα μου κι' άκόμα δέ με φθάνει.
- 14 Πήγαινε γραμματάκι μου, τήν πόρτα νά χτυπήσης
καί σάν άνοίξ' ή μάννα μου νά τήν γλυκοφιλήσης.
- 15 Φεύγω καί άποχαιρετώ τή μάννα μου, τήν πολ' αγαπημένη,
τά δυό μου πόδια πāνε μπρός κι' ό νοός μου πίσω μένει.
- 16 Χαρά στη μοϊρά σου χαρτί, χαρτί χαριτωμένο,
που πās νά δής τή μάννα μου καί γώ έδω θά μένω.
- 17 Χαρτί, στά χέρια που θά πās, σκυψε νά τά φιλήσης
κι' αν σέ ρωτήσουνε για μέ, νά ξέρης νά μιλήσης.